

Po pošti prejemam:
za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta " 13 " — " "
četrt " " 6 " 50 " "
mesec " " 2 " 20 " "

V upravnistvu prejemam:
za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta " 10 " — " "
četrt " " 5 " — " "
mesec " " 1 " 70 " "

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravnistvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo,
nefrankovana pišma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, 1., 17.

Izhaja vsak dan, izvemski
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 24.

V Ljubljani, v torek 30. januarja 1900.

Letnik XXVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. februvarijem se pričinja nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v upravnistvu:

Vse leto 20 kron. | Četrta leta . 5 kron.
Pol leta 10 " | Jeden mesec 1 K 70 h
Za pošiljanje na dom je plačati 20 h na mesec.

Po pošti pošiljan velja:

Vse leto 26 kron. | Četrta leta . 6 K 50 h
Pol leta 13 " | Jeden mesec 2 K 20 h

Plačuje se naprej.

Na naročila brez priložene naročnine se ne ozira.

Upravnistvo „Slovenca“.

Štajerski Slovenci, pozor!

Kadar se gre za pobiranje davkov ali kakih drugih doneskov v deželne svrhe, nas kaj dobro poznajo naših sodeželanov ljubeznjivi vodniki, sicer pa nas dosledno prezirajo in zatirajo, dasi nas je vsaj tretjino vseh prebivalcev v deželi. Vodilni krogi v Gradcu hočejo po vsi sili utajiti, da še bivajo Slovenci na Štajerskem, kakor bi se pred svetom sramovali, da še niso mogli izvršiti svoje velike kulturne naloge ter slovenskega življa utopiti v nemškem morju.

Da se z nami tako pometa, ni kriva samo nestrpnost nenasitnosti nemških neodrešencev, ampak, žal, nič manj tudi naša lastna malomarnost in servilnost.

V sredo, 24. t. m. je imel sejo glavni odbor za prireditve deželne razstave l. 1901. Iz poročila o ti seji smo posneli, da se bo vršila razstava po stari navadi le v prospeh in čast nemškemu Štajerju, kakor bi sploh ne bilo Slovencev v deželi, kakor bi se Slovencev ne mogel in smel na razstavi pokazati z deli svojega uma in svoje dlani širšemu občinstvu.

Naši sodeželani nas ne tlačijo samo politično, ampak kratijo nam tudi najprimitivnejše pravice in pogoje za naš obstoj in razvoj. Zelo trpko čutimo, kako je južni del Štajerske zanemarjen, vedoma in hote zanemarjen od vodilnih deželnih krogov radi tega, ker je slovenski. Zato bi bilo pač težko v vseh skupinah na razstavi svetu pokazati slovenske izdelke.

A navzlic temu smo prav trdno prepričani, da bi mogli štajerski Slovenci na razstavi nastopiti, ne da bi jih bilo pred nemškimi sodeželani sram. Mislimo celo, da bi lahko Slovenci v marsikaterem oziru Nemce prekosili. Bilo bi tudi v korist razstavi sami, da bi Slovenci svoje izdelke razstavili, ker le tako bi bila vsa štajerska dežela z vsemi svojimi izdelki popolno zastopana.

Po naših mislih bi se Slovenci lahko častno vdeležili razstave v teh-le skupinah: kmetijstvo (poljedelstvo, vrtnarstvo, sadjarstvo, vinarstvo), gozdarstvo, obrt, šport, turizma.

Koristi razstave v gospodarskem oziru ni treba še posebej naštevati in dokazovati, ker so razvidne vsakemu mislečemu človeku. Zato bi nujno svetovali vsem našim društvom in vplivnim osebam, da se prično pravočasno zanimati za tako važno zadevo kakor je deželna razstava, ter vse potrebno ukrenejo in poskrbe, da bo tudi slovenski Štajer častno zastopan na bodoči deželni razstavi. Zlasti gospodarska društva naj ne zamude ugodne prilike, ko se lahko izkažejo z izdelki svojih članov sebi v prid in slovenskemu imenu v čast!

Mažari v hrvatskem Primorju.

XXVIII.

Mažari delajo z vsemi silami, da čim prej dogotove svoj mažarski globus, t. j. da v najkrajšem času pomažarijo vse nemažarske narodnosti, kolikor jih je na zemljišču ogerske krone. Pri tem seveda ni izvzeta tudi Hrvatska navzlic njenej autonomiji; tudi tukaj so že spreli mreže, ter razmišljajo, kako bi jih potegnili do obal Jadranskega morja, katero so že zdavnaj proglasili na svojem globusu kot mažarsko morje. Posebno mnogo pa jim je stalo do

tega, da pomažarijo Reko, ker se nadjajo, da jim bode potem lažje predobiti vse Primorje za mažarstvo. Tukaj izvajajo dosledno svoje nakane.

Odkar je popustljiva hrvatska vlada odstranila z Reke hrvatsko gimnazijo, ne nahaja se v tem mestu nobena hrvatska šola, premda živi na Reki do 20.000 Hrvatov. Mažari so spremenili vse državne šole v mažarske, mestno poglavarstvo pa vse mestne v laške. Med državne šole spada gimnazija. V njej je učni jezik mažarski; laški jezik se predava samo v štirih nižjih razredih kot predmet, v višjih razredih odpade popolnoma. Trgovska šola in nautika ste tudi državna zavoda, a učni jezik mažarski. Ravno tako je meščanska šola moška in ženska kot državna šola mažarska.

Mestnih šol je več; a zunaj mesta se nahajajo v okolici v Toretih, Plasih, Kozaljih in Drenovi. V vseh teh šolah se podučuje le v laškem jeziku. Tudi zasebne šole so vse laške. Tedaj na celem reškem ozemlju ni niti ene hrvatske šole z učnim jezikom hrvatskim, niti se ravna s hrvaščino tako, kakor da je na Reki in v okolici ni, nego da je Reka zares mažarsko ali laško mesto. In vendar bi se moral po jasni postavi v državnih šolah hrvatski jezik predavati kot obilgatni predmet.

Postava je čisto jasna, ali se je nobeden ne drži. Še pred tremi leti se je podučevalo v Drenovi in Kozaljih v hrvatskem jeziku; laški se je učilo samo v višjih razredih. Zdaj se rabi le laški jezik, kar je za otroke velika muka, ker ne znajo laški. Razumi se, da take šole niso mnogo vredne in da se otroci nič ne nauče. Posebne muke imajo na teh šolah kateheti ter so prisiljeni, da jih posebej podučujejo v krščanskem nauku v hrvatskem jeziku, ker otroci laški ne razumejo, ter bi od vsega poduka ne bilo nobene koristi. Te podatke o reških šolah je prinesel »Novi list«, ki izhaja na Šušaku. Uradni list hrvatske vlade, ki je poprejšnji hrvatski dnevnik šušaki nekolegijalno napadel, češ da je najslabši list na Hrvatskem, je o omenjenih podatkih glede reških šol samo tole napisal: »Novi list« je priobčil nekaj malo kronike z obale Jadranskega morja«.

Uradni list hrvatske vlade zna oponašati časopisom, sam sebe pa ne vidi, da je še slabši, ker na tolike krivice, ki se gode reškim Hrvatom navzlic jasni postavi, katero sam neprenehoma hvali kot štiti hrvatskih pravic, ne spregovori niti ene obrambene besede. Tako ponašanje zovemo mi največje malomarnost za pravično hrvatsko stvar, ki ima gotovo toliko prava na Reki kolikor mažarska ali laška, če že ne več, kajti, kar se zdaj godi na Reki, je čisto nepostavno delovanje ogerske vlade na svojo roko brez dovoljenja hrvatskega sabora, ki se drži vsaj še onega tolikokrat spominjanega sovladarja Pliveričevega. Ko bi obstal zares kak kondominium, potem po našem mnenju vendar ne bi smel biti hrvatski jezik na celem reškem ozemlju izobčen, marveč ravnopraven z mažarskim in laškim.

Ravnanje ogerske vlade najbolje dokazuje, da ne pozna nobenega sovladarja, a kar govori v tem pogledu poslanec dr. Pliverič, ni nič drugega nego zaslepljevanje občinstva, ki pa seveda že davno ne drži čisto nič do takih trditvev. Tukaj se je pokazala popustljivost hrvatska v svojej najgrji luči. Vlada in sabor imata v rokah jasno postavlo za obrambo hrvatskih interesov na Reki, in vendar se do zdaj ni ganil ne eden niti drugi, da vrši svojo dolžnost, nego prepuščata, da gospodari na hrvatskeji zemlji tujec po svojej volji.

Jeli potem čudno, da gine hrvatska zvest in da more tujec izvesti vse, kar ga je volja? Za 20.000 Hrvatov na Reki ne zahteva hrvatska vlada niti ene hrvatske šole, a mažarska vlada je dobila za par stotin mažarskih železniških činovnikov v Zagrebu, Brodu in drugod brez vsakih zaprek svoje šole, ter jo je v tem pogledu celo sama hrvatska vlada podpirala, češ, da tako zahteva postava. Če zahteva tako postava za Mažare na Hrvatskem, koliko večje pravice imajo potem Hrvati na Reki, ki so od starine domačini, dočim so Mažari le doseljenci.

Mažarskeji vladi pa še ni dosti mažarizacije na Reki. Pred nedavnim je izdala ukaz, da morajo znati vsi reški učitelji mažarski, in da mora vsakdo položiti izpit iz tega jezika vsaj v dveh letih, če hoče ostati

LISTEK.

Šest dni v Italiji.

Spisal Martinkov.

(Dalje.)

Pri vratih »Codalunga« stopim v mesto in jo zavijem s spremljevalcem v cerkev »Maria del Carmine« in zraven stoječo šolo del Carmine, kjer občudujem freske Ticianove in njegovih učencev. Pa tudi greva po raznih ovinkih v cerkev »Eremitani«, kjer me je posebno zanimala slikarija, predstavljajoča na presno prizore iz življenja sv. Jakoba in sv. Kristofa od Mantegna. Kedor je kedaj gledal v Lübkejevi knjigi »Grundriss der Kunstgeschichte« ilustracijo, ki predstavlja Mantegnovo sliko »sv. Jakob ozdravi sleporojenega«, zdi se mu, da je ta slika delana na strop, tako čudna je perspektiva njena. In vendar ni tako. Slika je delana na steno prav tako, kakor so Quaglijeve slike v naši stolni cerkvi, ki predstavljajo prizore iz življenja sv. Nikolaja. Posebnost

sta horizont in očnica (Augenpunkt) zunaj slike, in če se gledalec prav vstopi, v njegovem horizontu. Ko bi bil Quaglia porabil to okolnost, bile bi tudi njegove slike v stolnici bolj interesantne, kakor pa so. Prav isto velja tudi našim slikarjem, da se naj včasih poslužujejo take okolnosti, ker razlika mika tudi v perspektivi. O slavnem Giottu sem bral že marsikaj, tudi videl sem že nekatere posnetke njegovih umotvorov, a tako blizo, kakor v cerkvi Maria deli' Arena, še nisem imel prilike jih občudovati. Pisatelji zgodovine lepih umetnostij imenujejo to cerkev ter ono »Eremitani« glavni svetišči italijanske umetnosti. Na cerkvi sami ni videti nič posebnega. Velika je kakor kaka naša majhna farna cerkev in zidana v gotskem slogu. Tudi ko človek vstopi v cerkev, ne vidi na prvi pogled nič posebnega. Notranjščina cerkvena ima eno ladijo in mnogokoten presbiterij s prizidano zakristijo. Za službo božjo menda več ne rabijo te cerkve, vsaj videti je v tem oziru nekam zapuščena.

Kaj hočem reči v Giottovih slikah, ki

Prav take so na prvi pogled, kakor vse naše starejše slike iz 15. in 16. stoletja, odrgnjene deloma zeleno plesnjive, na nekaterih krajih popolnoma pokončane, kakor n. pr. med vhomod poslednja sodba, tako da notranjščina ne dela posebnega vtisa. Ravno tako je tudi toliko hvalisana zakristija s svojimi umotvori: zaduhla, vlažna, plesnjiva. Ni čuda, da sem se toraj nekam ves čmeren usedel v neko klop v cerkvi z načrtom, katerega mi je dal v roke ondotni mož, ki vstopnino pobira. Toraj to naj je svetišče italijanske umetnje! Pojdite se solit, vi estetiki in vsi kritikastri, godrnjam sam pri sebi. Naposled mi seže nehote desnica po moj »Helios«, katerega sem imel obešenega čez ramo. Pritaknem to optično pomoč na moje sicer zdrave, a danes nekam opešane oči. In glej! Kakor bi pogledal na oni svet, odpre se mi vsa krasota Giottovih umotvorov. Gledam in gledam, pa bolj ko gledam, lepše se mi zdi. Da, to je življenje! Nič preobloženega; vse je jasno, priprosto, a polno dramatičnega življenja. Res je, nekatere posamezne podobe niso lepe, včasih jednolične, tudi ko-

povrhu označene, a navzlic vsemu temu napravljiva slikarija na človeka vtis, katerega ni mogoče popisati pa tudi ne pozabiti. Prav težko sem se ločil od te cerkve, prav težko me je pa tudi pričakoval zunaj moj spremljevalec, katerega sem zato odškodoval v bližnji lokandi z dobrim ondotnim belim vinom. Meni pa le ni mogel iz spomina velik umetnikov Giotto. Če je resničen posavski pregovor: »Gliha vkup štriha«, potemtako je bil velik in slaven ta mojster, ker je bil osobni prijatelj Dantejev, ki sta se tu sešla v Padovi, kar spričuje v to postavljene spominek. Tudi Nemci temu pritrjujejo rekoč: Schöne Seelen finden sich.

V duhu Giottovem delali so tudi njegovi učenci, kar sem imel priliko opazovati v velikanski dvorani »Salone«. Res velikanski je ta salon, ker ima prostora za 10 tisoč ljudi. Ob stenah so okoli in okoli freske Giottovih učencev. Okoli 400 astrologičnih slik je ondi. Salone nima stropa ne oboka, ampak samo streho. Tam v koncu ob počezni steni stoji velikanski lesen konj od Donatella, ki ga je dal napraviti (z)

učitelj. Mažari si hočejo na ta način na Reki zavarovati za vsak slučaj svojo gospodstvo v šoli, pa mislijo, da se bodo Rečani počasi zares privadili mažarščini. Mi v to ne verujemo, pač pa moramo priznati, da tako delovanje mažarske vlade Hrvatstvu mnogo škodi, ker ga ustavlja v njegovem naravnem razvitku ter ga sili, da gubi svoje sile v tem nejednakem boju. Hrvatska popustljivost je kriva, da se nahajajo zdaj reški Hrvati v tako neugodnem položaju. Skrajni čas je že, da se v tem pogledu nekaj stori za reške Hrvate, da dobe svoje šole. Hrvati ne smejo dopustiti, da se Hrvatstvo na Reki zatira na tako nasilni način; s postavo v roki se je treba temu upreti, in ni dvoma, da se bode uspelo, če se bode le odločno in vztrajno delalo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. januarija.

Češt in spravna konferenca. Sklep izvršilnega kluba glede udeležbe pri spravni konferencah je bil včeraj tak, kakor se je splošno pričakovalo: izjavili so se, da se spravni konferenci udeležijo. Oficijelni komuniste o tej seji izvršilnega odbora čeških zastopnikov namreč slove: Izvršilni odbor smatra za jedino pravo in primerno, da se pri nameravanih spravni konferencah uravnajo zamotane razmere v Avstriji, posebno pa, da se uredi vprašanje glede Šlezije in drugih kronovin, kjer prebiva več kot jedna narodnost. Vendar se pa pri teh konferencah po mnenju izvršilnega odbora zadeva ne bo še konečno rešila, marveč to bo le priprava za nadaljna tozadevna pogajanja. To stališče zastopali bodo tudi češki zaupniki pri teh konferencah, katerih udeležiti se bo izvršilni odbor priporočal poslaniškemu klubu. Objednem se je sklenilo, da se snide mlado-češki klub 3. t. m. dopoldne, ter se je izvolila komisija, obstoječa iz posl.: Čelakovsky, Fořt, Kaizl, Pacak in Skarda, ki se je sošla v posvet danes popoldne ter razpravljala o jezikovnih in drugih zahtevah češkega naroda, s katerimi stopijo zaupniki pred spravno konferenco.

Nemška ljudska stranka in spravna akcija. Večina voditeljev te pruske klike je sklenila, kakor znano, pred nedavnim, da se njeni zastopniki ne smejo udeležiti spravni pogajanj, dokler vlada ne skliče parlamenta in ne da obveznega zagotovila, da proglasi nemščino za državni jezik. Ta sklep je izredno presenetil vladne kroge, ki so računali, da v tem pogledu ne bo prav nikakih ovir. Vendar pa ta sklep ni bil izraz volje stranke večine, ker se dotične seje niso udeležili vsi zaupniki in mandatarji, in tedaj odsotni člani so pri raznih prilikah naglašali, da se ne strinjajo povsem z dotičnim sklepom. V takih razmerah ni bila posebno težka naloga Koerberjeve vlade, ki je neprestano naganjala, naj se razveljavi dotični sklep. Dosegla je včeraj v tem oziru že precejšen uspeh, ko se je odločilo strankino vodstvo, sklicati za-

trojanskega konja. Tudi v njegovi notranjščini bi imelo prostora nekaj junakov. Poleg tega konja je še v tem salonu Livijev spominek, ki je bil v tem mestu doma in so mu zaradi tega oponašali v Rimu njegovo »patavinitas«. Še dandanašnji si belijo glave jezikoslovci, v čem je obstajala ta patavinitas, a kar ne morejo ji na sled.

V palači vojvod Carrara sem občudoval za gotovo ustoppino marmornato skupino narejeno iz jednega samega kosa: zavrženi angelji. Pravijo, da je delal ta umotvor neki samostanski umetnik celih 12 let. Ko prideva z mojim vodnikom, ki mi pa ni dosti ne škodoval ne koristil, v hotel »due croce bianche« v obližji cerkve sv. Antona, kjer sem hotel prenočiti, bi bilo prišlo med nama kmalo do resnega konflikta. Mož je več zahteval, kakor sva se pogodila. K sreči je bil takrat tudi zraven pater Aleksander, minorit od cerkve sv. Antona, ki je bival včasih že na Kranjskem in s katerim sva se hitro seznanila, da je poravnal najni razpor. Pod njegovim nadaljnjim vodstvom sem si ogledal v naglici, ker se je že mračilo, cerkev sv. Antona, sploh imenovanega »Il Santo« kakor tudi odtotni samostan.

upnike k zopetni seji, ki se je vršila včeraj popoldne in na katere dnevnem redu je bil zopet razgovor o udeležbi pri spravni konferencah. Pred pričetkom seje je bil načelnik posl. Prade dalje časa v avdijenci pri ministarskem predsedniku, kateremu je baje obljubil, da bo z vso silo delal na razveljavljenju prvotnega sklepa. Vspah znamenite seje sicer še ni znan, gotovo pa je, da je bila razprava zelo burna.

Konference glede skupnih držav nih zadev bi se morale vršiti te dni v Budimpešti, kakor so napovedovali nekateri poloficijozni listi. Pravili so, da se podasta v Budimpešto ministerski predsednik pl. Koerber ter finančni minister Böhm-Bawerk, da se z ogerskimi tovariši dogovorita, kaj naj se pravzaprav ukrene glede kvote in drugih skupnih zadev. Sedaj sta pa naša moža nenadoma odpovedala oziroma odložila potovanje za nedoločeni čas. Do tega sklepa je dovedla avstrijsko vlado okolnost, da še ni gotovo, kak vspeh bodo imele spravne konference in ali je sploh kaj nade na mirno delo v parlamentu. Dokler ni v tem oziru nikake gotovosti, nameravani razgovori nimajo nikakega pomena.

Volitve v francoski senat so se vršile minulo nedeljo ob primeroma obilni udeležbi. Voliti je bilo v celi republiki 99 senatorjev, katerih mandati so večinoma ugasli vsled pretekle triletne ustavne dobe, v kateri izstopi tretjina senatorjev, deloma pa vsled smrti ali resignacije. Vspah teh volitev je bil v obče tak, da se sme reči: vse je ostalo pri starem, akoravno se liberalno-socialistiška klika neizmerno raduje »sijajne« zmage, akoravno ne morejo preboleti groznega udarca, da je bil izvoljen general Mercier, glavna priča proti Dreyfusovcem, in sicer s tako ogromno večino. Konečni vspeh volitev je naslednji: 61 je republikancev, 6 liberalnih republikancev, 18 radikalcev, 7 radikalnih socialistov, konečno 3 nacionalci in 4 konservativci. Izstopilo pa je 71 republikancev, 17 radikalcev, 6 radikalnih socialistov in 5 konservativcev. Izgubili so toraj le republikani 4 sedeže in konservativci jednega. Pridobili so pa nacionalci tri glasove. Iz teh podatkov je že razvidno, da radost židovsko-framasonske klike ni posebno na mestu.

Dopisi.

Iz blejskega kota, dne 26. januarija. S kakošnimi elementi se nam je vojskovati v našem kotu, nam zopet dokazuje dopis z Bleda, katerega je priobčil »Slov. Narod« v soboto 20. t. m. Poslal mi je to številko neznan prijatelj danes z opazko: »Oblaka in Mraka zopet strojijo.« V čast vodij blejske liberalne stranke pa naj takoj povem, da se tega dopisa sramujejo. Ti možje celo trdijo, da dopisa ni skoval kak Blejec, — preneumen in prepodel se jim zdi. Prav tako! Ako le ti možje vse svoje strankarje prav poznajo, ako le nekatere izmed njih nimajo za boljše, kot so res.

Ad rem! Blejska občina se deli. Politična oblast je tem povodom razpustila občinski zastop. Župan Kežar je izročil vodstvo občine začasno v roke gg. Verderber-ja, Peternel-ja in Šmid-a, kakor je velevalo c. kr. okrajno glavarstvo. Gospodje občinski oskrbniki so pregledali občinske račune. Blagajnična knjiga je kazala blizo 700 glđ. primanjkljaja. Gospod Kežar je takoj izjavil, da se gotovo kake večje svote slučajno v dnevnik niso vpisale. Računi naj se tedaj še enkrat pregledajo. Gospodje oskrbniki so se s to izjavo zadovoljili, toda prav pametno dostavili: »Mi smo zasledili primanjkljaj, g. Kežar in njegova stranka spravi sama račune v red.« To se je zgodilo. G. Kežar, župnika Oblak in Mrak so z g. občinskim tajnikom zopet začeli pregledovati račune. Delo ni trajalo samo jedno uro, kakor trdi v svoji neumnosti gospod »Narodov« dopisnik, pač pa več ur. Ta gospod mora biti v pregledovanju računov pravi fificus, ali pa so mu računi sploh — španska vas, ker meni, da se 12.000 glđ. denarnega prometa, kakor ga je imela blejska občina, da popolnoma vrediti samo v jedni uri. Kaj se je dobilo pri drugem pregledovanju? Dokazale so se s prilogami nastopne pomote, kakoršne se sploh dobe, ko se s koncem leta računi pregledujejo. Nekaj dohodkov je bilo na dva-

novu blejsko šolo dvakrat niso bili vpisani, obresti od občinskega posojila se niso med stroške vpisale, dobile ste se dve pobotnici občinskega sluge, ki še niste bili vknjiženi. S temi svotami, ki so se izdale, pa ne vpisale, pokril se je malo ne prav ves primanjkljaj. Vsa stvar se je vredila, da jo ni »N.« obesil na veliki zvon.

Teh netočnosti pri vpisovanju stroškov ne zagovarjam, pač pa jih opravičujem, ako pomislim, da je občinska pisarna med sezono z delom preobložena ter ima g. tajnik v svojem opravilniku na leto blizo 5000 aktov zaznamovanih. Za jedno samo osebo res ogromno delo. Ako tedaj z gosp. županom nista zabelježila imenovanih izdatkov, kriva je le človeška pozabljenost. To naj bi bil vpošteval »Narodov« dopisnik tudi pri županu, od katerega pravi, da moli in se posti, tedaj pri — klerikalcu. Moža sta poštena in neomadeževana. To spričevanje jima daje vsaki Blejec. Vsi so si primanjkljaj tako razlagali, kot je zgoraj opisan, le »Narodov« dopisun jih je hotel s svojim dopisom oblatiti, a umazan ostal je sam. Njegovo zlobo in pa obrekljivost označuje zlasti to - le dejstvo:

»Narodov« dopis je datiran z dne 18. t. m. Takrat je bilo po Bledu že sploh znano, da so se glavne svote primanjkljaja že dobile. Tudi dopisnik je to vedel. Zakaj ni šel v občinsko pisarno vprašat, koliko še manjka, da bi bil vsaj prav poročal. V svoji zlobi tega ni storil, češ: Naj priložim klofuto klerikalcem, ako že par dni dve nazaj dobim, nič ne de. Po svetu se more govoriti, kako klerikalci gospodarijo z občinskim premoženjem. — Kako naj imenujemo takega človeka? Naše blejske liberalne stranke pa je sveta dolžnost, da take elemente brne iz svoje srede in da jim odkaže mesto, katero jim po njih morali pristojajo.

Od sv. Gregorja 28. januarija. Dne 21. januarija imeli smo pri nas občinske volitve, za katere je bilo že nekaj dnij poprej velikansko zanimanje. Nasprotniki so delovali že nekaj dni na skrivnem za svoje kandidate in neki mladič, ki je tudi na sumu, da je pisal v »Slov. Narod« naše vrle katoliške može sramoteči dopis, je letal že nekaj časa od hiše do hiše in tako ujel v tretjem in drugem razredu res toliko članov na svojo stran, da so zmagali. V prvem razredu pa, kjer volijo večinoma sami naši zavedni ljudje, smo sijajno zmagali. In niti v drugem in tretjem razredu bi ne bili zmagali navzlic strastni agitaciji in zahrbtnemu delovanju, da ni volilna komisija tako nasilno delovala. Pa zoper to, kakor tudi še zoper nekatere druge nerednosti smo se že pritožili in upamo, da vlada naši pritožbi ugodi in razveljavi nepostavno volitev. Pri drugi volitvi pa se zopet vidimo, tedaj pa upamo, da se ne bo nasprotnikom več ljubilo po »Narodu« sramotiti naše vrle požrtvovalne može ter kritikovati njih močeradaste nogavice in zlate nanosnike. Do svidenja!

Podslemenc.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. januarija.

Javno predavanje. Jutri ob 1/8. uri zvečer bode v veliki dvorani »Kat. Doma« predaval č. g. kanonik Andrej Kalan: »O preosnovi julijanskega koledarja«. K obilni udeležbi vabi — odbor »Slov. kršč. soc. zveze«.

V znamenju polena. Kaplan Lavrenčič je udaril s palčico nekega paglavca bogokletnika, ki je grdo preklinjal sredi trga. »Slov. Narod« je radi tega zagnal huronski vik in krik. G. Lavrenčič je odgovoril: fant je zaslužil še vse kaj drugega; o takem bogokletju mora popasti človeka jeza in udaril bi samega Tavčarja ali Malovrha! Te besedice zapisane v umevnem gnevu so dale povod velikanski akciji. Dr. Tavčar je v mogočnem članku naskočil škofa. Razvil je celo novo teorijo »Lavrenčičevo teorijo«, teorijo anarhizma, polena, poboja. Kliče žandarje, naj stoje na straži noč in dan, da ne bo duhovščina s »poleni in bokserji« strahovala ljudi. Govori o »popčetih in popčkih«, o »ničlah in blagoslovljenjih«. Nazadnje pa naskoči kanonike in škofa, češ: kanoniki in škof odobravajo teorijo polena. In preti, da bodo morda tudi

bodo tudi »desettisočkrat prokleti«! Nam se vsa ta gonja zdi grozno smešna in neumna! Iz tega, da je katehet s palčico (ne z bokserjem, kakor vedno laže »Narod«) ošnil svojega bivšega malopridnega učenca, zdaj brezarmnega bogokletnika, kovati cele članke, razvijati cele teorije polena, bokserja, poboja in anarhije, divje napadati kapitel in škofa, to zamorejo pač le gospoda okrog »Naroda«! Prav zares le ti so tega zmožni! Pa jim tudi prav posebno pristoji! Kdo se namreč ne spominja, kako je »Narodov« urednik na javnem trgu v Ljubljani s pestjo napadel duhovnika in se s tem celo v »Narodu« bahal? Kdo se ne spominja »Narodovega« članka: »la lanterne!« kjer se zares razvija teorija, da bi bilo treba vse klerikalce pobesiti! Komu še ni v živem spominu, kako je »Narod« pozivljaj, naj vsak duhovniku, ki mu pride v hišo, da brco v tisto plat, kakor se je cinično in podlo izrazil »Narodov« mogočni pisun, ki nima z mašnikovim posvečevanjem nič opraviti, in naj ga vrže po stopnicah pred hišo! Kdo ne ve, da je »Narod« že tolikrat pretel »klerikalcem« z brkami in pasjim bičem! In taki možje se zgražajo, vpijejo, rjovejo, kličejo žandarje in psujejo škofo, ko jim nekdo le mimogrede omeni, da bogokletnik zasluži še vse kaj drugega kakor šibo! Pojte, pojte, taki ljudje sami sebe smeše! To so že predpustne prikazni, in najbolje je, če se jim ognete s pota! »Slovenski Narod« je umazana Pustova kopa umazanih pustnih norcev, s pustnimi norci se pa nikar ne prerekajte, ker je preneumno!

Dopolnilna državnozborna volitev na Goriškem. Po dolgotrajnem, strastnem in osebno-grdem boju se je včeraj, in sicer še le pri ožji volitvi, dognala dopolnilna državnozborna volitev s tem, da je izvoljen grof Alfred Coronini s 158 glasovi. Dr. Stanič jih je dobil 128. Odločila je to volitev stranka »Primorskega lista« s svojimi 34 glasovi, katere je oddala pri ožji volitvi za Coroninija; poleg tega je dobil Coronini še 10 drugih glasov, tako da so mu narasli od 114 pri prvi na 158 pri ožji volitvi. — Grof Coronini je dobil s tem od goriških Slovencev zadoščenje za skrajno surove napade »Sočec«, kateri so tem grši, ker je »Soča« sedaj tako nečuvveno blatila onega zaslužnega grofa Coroninija, katerega je ista »Soča« vsa prejšnja leta tako visoko povzdigovala. — Ta volitev je pa značilna tudi radi tega, ker se je kričanje Gabrščekovo po »Soči«, da je ogromna večina za dr. Staniča, skazalo kot neresnično, skazalo se je, da »Soča« še nima večine goriških Slovencev za seboj. Poučljiva je pa ta volitev tudi za dr. Gregorčiča, čegar glasilo »Gorica« je v zadnji posebni izdaji tako brez-taktno in brez povoda napadala stranko »Prim. lista« in zlasti neumorno in nesebično delujočega dr. Jos. Pavlica. Uprav dr. Pavlice »nagajivost«, kakor se »Gorica« izraža, je rešila dr. Gregorčiča iz največje, zanj usodne zadrege. Mi upamo, da se je ta stvar pred ožjo volitvijo poravnala in da se zdaj politični prijatelji in nasprotniki poznajo. Ker se je »Gorica« izrazila tudi o »Slovincu«, češ, da ve, kako ji je nasproten, izjavimo tukaj zopet svoje prepričanje, da »Gorica« tako brez vsake politične harve, kakor je sedaj, nima nobene bodočnosti, kakor tudi ne stranka, ki stoji za takim listom, ki ne ve, kje je doma. — Oportunizem je večkrat koristen, a na račun načel vselej pogubonosan.

Iz seje deželnega šolskega sveta. Začasni učitelj in vodja jednorazrednice v Gribljah, Al. Potočnik, provizorični učitelj in vodja jednorazrednice na Gori, Anton Kerže, in začasna učiteljica v Semiču, Albina Golob, so imenovani definitivnimi, učitelj na Trebelnem Fran Mlakar je pa prideljen šoli v Št. Rupertu.

Z Iga. Naše kmetijsko društvo je imelo v nedeljo 28. t. m. svoj I. redni občni zbor. Zbralo se je lepo število brihtnih Izancev na zborovanje. »Gospodarska zveza« iz Ljubljane je poslala tudi svojega zastopnika na zbor. — Dnevni red je bil obširen in se je vršil živahno, vzlasti, ker je izanski Kovač in še jeden njegov tovariš skrbel za potrebno opozicijo in zabavo. Poročilo odborovo se je vzelo na znanje in letni

valik in bo dosegel kmalu 100.000 kron. — Volitve novih odbornikov so se vršile skoro soglasno. Odbor je predlagal tudi spremembo pravil, da mu cesarske gosposke ne bodo več delale težav pri poslovanju, kakor dosihmal. — Predlagali so tudi ustanovo lastne Raiffeisenove posojilnice na Igu, kar se je sprejelo in pripravljavemu odboru naročilo, naj preskrbi vpis firme in pravil in pripravi drugo, da se začne kmalu poslovanje. Iz tega sprevidite, da smo Izanci delavni in pogumni.

Kje so sedaj častni občani? Nekdaj velika turjaška občina se je razdelila, kakor vemo v dve občini, turjaško in robarsko. Ta občina je pa imela tri častne občane, ako se ne motimo, gg. D. Šuflaja, dr. Thomana in Zupančiča. Častno občanstvo ni dolgo trajalo, zakaj prenovljeni občinski odbor je dejal, da vseh teh ne mara v svoji sredi, na kar so potem vsi trije gg. solidarično vrnili diplome, ki so bile poslej shranjene na izbi (podstrešju), kjer so jih prebirale kure. Žirent občin g. Schauta in in nekateri gg. odborniki teh občin so pa vendar hvalevrednega mnenja, da častni občani niso samo za kratek čas, ampak tudi za silo, ter so baje poiskali stare diplome, odedili jih prahu in drugih rečij ter jih poslali svojim častnim občanom — začasno bivajočim v pokoju. Ker se je vse, kar je bilo občine, t. j. ljudje in živali, porazdelilo, smo zelo radovedni, kako so delili častne občane, katera obeh občin bode imela čast, imeti jih v svoji sredi. Vprašanje je zelo interesantno in zato uljudno prosimo pojasnila.

Županom občine Trebeljevo pri Litiji je zopet enoglasno izvoljen g. Josip Gale, posestnik na Ravnembrdu, svetovalci pa: Jožef Zupančič, pos. v Štangi, Blaž Marolt, pos. na Unajnarih, Anton Amahen, pos. v Volavljah. Vsi naši možje. Živeli! M.

Poštne nabiralnike dobile so vasi: Štanga, Janče, Prežganje in Ravnobrdi; v zvezi so s poštnim uradom v Litiji.

Tržaške novice. Včeraj so v Trstu aretovali Gradčanko 34letno Cecilijo S., ki je na sumu, da je zastrupila svojega soproga. Lani je njen mož umrl v tržaški bolnici. — Odločna Hrvatica se je pripeljala z Lloydivim parnikom iz Carigrada. Ondi ji je neki Žid preskrbel službo pestunje, a prepričala se je skoro, da je namenjena za kaj drugega. Posrečilo se ji je poiskati pomoči avstrijskega konzulata, ki jo je rešil iz židovskih zanj. — Pretekli teden je umrlo v Trstu 89 oseb. Slika socialne bede je bil predsinočnjim prizor v ulici Gelsi. V veži neke hiše našli so brezvestnega 77letnega Ferdinanda Hofto. Mož je bil tako sestradan, da je obnemogel.

Zameten vrhniški vlak. Danes zjutraj niso mogli spustiti vlaka proti Vrhniku. Vlak se je ustrašil snega. Nered je bil velikanski, ker sta se hotela peljati na Vrhniko cela dva človeka. Kljub temu bi bilo pa vendar prav, ko bi vrhniška železnica naznanjala občinstvu svoje — počitnice!

Konkurenca z vodo. V Ljubljani imamo mnogo strank. Najnovejši ste stranki »Kneippovcevi«. V nedeljo je eden del teh »Kneippovcev« zboroval pri Maliču. Vabili so na shod s plakati, a antipatijo nekaterih Ljubljancev do vode plakati niso omajali. Na občni zbor je prišlo samo okoli 20 gospodov. Nekateri je menda ustrašila točka, da oseba, ki je član društva, ne sme »v društvu politikovati, če je že dopolnila osemnajsto leto«. . . Na občnem zboru je samo jeden demonstriral s pivom, vsi ostali pili so vino z »Gieshüblerjem«. Gostilničar gospod Travn na Glincah je hitro prišel na dan s predlogom, da prepusti brezplačno svoj prostor za »kneipanje«. Izrekla se mu je zahvala. Gospodje so določili, da potrebujejo za zgradbo »Kneippovega kopališča« 10.000 do 15.000 gld. Vodo naj bi dal zastoj občinski svet. Častnim predsednikom so imenovali občinskega svetnika Velkoverha, v odbor so pa izvoljeni: Adolf Klein, predsednikom, podpredsednikom F. Pauer, tajnikom Petkosig, blagajnikom Franchetti, odborniki pa Lukas, Kastelic, Hugo Eberl, Svetličič in Slatner. Odbor bo moral napeti vse sile, kajti stari »Kneippovci« ki imajo svoje

Beliča, bodo marca meseca pričeli s konkurenco in tako imamo poleg vseh konkurenco v Ljubljani tudi konkurenco — z vodo.

Iz Gradca. Slov. izobraževalno in zabavno društvo »Napreje« v Gradcu je imelo v nedeljo 28. januarja o mnogoštevilni vdeležbi vseh graških slov. slojev svoj redni letni zbor. Po predsednikovem pozdravu je predaval vseučilišni profesor dr. Karol Štrekelj o Prešernu in slovenski narodni pesmi. Ker upamo, da objavi prof. Štrekelj svoje temeljito in zanimivo predavanje v celoti, opuščamo poročilo o tem v slovstveno- in kulturnozgodovinskem oziru važnem predmetu. — Iz odborovega poročila smo posneli, da se je društvo pričelo krepko razvijati. S posebnim veseljem smo pozdravili vest, da se je začela graška slov. inteligenca živahno zanimati za društvo. S tem ni dobilo društvo samo gmotne podpore, ki mu jamči obstanek, ampak tudi duševne, ki je mlademu društvu vsaj tako, če ne bolj potrebna nego gmotna. V društveni čitalnici je nad 30 listov, ki jih dobiva društvo brezplačno, deloma po znižani ceni, za nekaj jih plačuje polno naročnino. Društveniki so dobivali pouk v nemščini, računstvu in petju, društvo je pridelo tri poljudna predavanja in štiri domače zabave. V minolem letu je pristopilo društvu 4 ustanovniki, 205 rednih in 19 podpornih članov. Zelo marljivo so se društveniki posluževali knjižnice ter si izposodili nad 300 knjig. Društveni odbor je stavil predlog, da se društvena pravila izpremenijo glede plačevanja mesečnine in sestavljanja odbornikov ter izročil vso zadevo bodočemu odboru, da preskrbi izpremembo teh pravil. V odbor so bili izvoljeni: Al. Erbežnik, stavec, Al. Erhatici, mizar, Fr. Hrašovec, c. kr. sodnik v p., R. Jug, medicinec, M. Ljubša, kurat, Ant. Podgornik, mizar, A. Premru, zav. uradnik, I. Sadnikar, trgovec, I. Sterle, c. kr. uradnik v p., dr. Fr. Žižek, zdravnik. Za nadzornika sta bila izvoljena: Al. Baš, čevlj. mojster in St. Rojnik, c. kr. nam. uradnik. Sklenilo se je tudi, da si društvo nabavi klavir. Sprejetih je bilo še nekaj drugih, za javnost nevažnih predlogov. Društvo se preseli 3. februarja v nove primernejše prostore na Kapaunplatz št. 1. I. nadstropje (nasproti frančiškanski cerkvi). Po zborovanju so ostali društveniki in gostje še dalje časa skupaj ter se zabavali o glasovih slov. narodnih in umetnih pesni. — S tem zborovanjem so po naših mislih ovrženi predsodki plašnih črnogledov, ki neprestano begajo naše ljudi, da se v nemškem Gradcu ne bo moglo vzdržati nobeno slovensko društvo.

„Edelvolk-ova“ olika. »Gr. Tagblatt« piše 27. januarja v dopisu iz Opatije: Wie der civilisirte Europäer gewisse Parasiten oder parasitische Krankheiten, etwa die Blattern, in die fremden Welttheile bringt, so schleppt der deutsche Culturträger (kdo bi se ne smejal!), wohin er auch gehen mag, seinen »Behm«, seinen Tschechen mit. So haben wir es hier auch richtig zu einer Kapelle von fast ausgesuchten Wenzelsläusen (!) gebracht, an ihrer Spitze der Kapellmeister Frisek. itd. — Komentar bi bil odveč.

Demonstracija v gledališču. V gledališču na Reki so včeraj priredili demonstracijo — igralci. V neko igro je bil uvrščen mažarski ples »Kör«. Igralci bi morali zaplesati, a nihče se ni odzval. Godba je svirala poskočno melodijo, igralci so se pa smejali v orkester. Občinstvo je udarilo v plosk. Mažari sedaj res nimajo mirnega trenotka na Reki. Najbolje bi bilo, da upošteva svojo priljubljenost na Reki in pobere šila in kopita.

Glede dogodka v gostilni pri »Belem volku« se nam javlja od g. Seuniga ml. in od druge strani, da ni bilo dotično dejanje (sežganje »Slovenca«) demonstracija proti našemu listu, marveč da je bilo vse le ne- previden šala.

Konji splašili so se včeraj pred pripravnicom. Pripeljali so v šolo Juvančičeve otroke. K sreči so stopili otroci že z voza, ko so konji zdijvali.

Bik in konji občinskega svetnika. Včeraj je spravil nek bik v strašen strah konje Bolčevega Pepeta. Srečal jih je na cesti pri Št. Vidu. Konji so se splašili in

rod« sedaj tudi zahteval, da se Polčevega Pepeta kaznuje, ker njegovi konji še bika ne morejo mirno srečati.

Ogenj v sobi je bil včeraj pri Trpincu na Tržaški cesti. Vnele so se neke cunje pri peči. Ogenj so skoro pogasili.

Korajžni Krakovci, o katerih pretepu smo nedavno poročali, imajo sedaj opraviti na Žabjaku, ker so zapodili spat policaja, ki jih je pozival, naj prenehajo z izgredom.

Sneg podsul je danes dopoldne neko kuharico na Starem trgu. Ženska je poškodovana. Zgodilo se je danes še nekaj sličnih slučajev po mestu.

Tatica. Nedavno je Marija Lavriha iz Kladeznih ulic ukradla neki svoji znanki čevlje. Sedaj je na sumu še raznih drugih tatvin.

Nesreča. Janezu Pogačarju, tesarju z Viča, je voz, naložen s trami, zmečkal levo nogo.

Mrlič v kovčku. To je bil včeraj dirindaj v poštnem vlaku južne železnice. V III. razred je stopil v bližini Celja nek mož v vidni razburjenosti. Plašne poglede je pošiljal na kovček, katerega je prinesel seboj. Iz kovčka se je širil sumljiv duh. Vsi potniki v vozu so bili prepričani, da je plašni mož — morilec in, da ima v kovčku zaprt svojo žrtev. V bližini Gradca je hotel mož izstopiti, a potniki so ga zadržali in v Gradcu izročili policiji. Na kolodvoru so odprli kovček. Iz kovčka je šinil nepopisen smrad. Policaji so se morali prijeti za nos, v kovčku pa so bili veliki koski pokvarjenega — štajerskega sira. — Bil je mrlič, v njem pa polno življenja!

Predpustno zabavo z nožmi sta si včeraj zvečer privoščila hlapca Ivane Treo, Ravnikar in Logar. Napila sta se »šnopsa«. Spravila sta se s svojo sitnostjo nad hlapca, ki nista hotela z njima popivati. Končno so se stopili z nožmi. Sin Ivane Treo jih je prišel mirit, a še-le trije policaji so naredili krvavi zabavi konec ter so vse štiri hlapce odpeljali na rotovž kri hladit.

Društva.

(I. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani) ima svoj redni občni zbor jutri v sredo dne 31. t. m. ob 7. uri zvečer v vrtnem salonu pri »Maliču«, na kar se p. n. društveniki uljudno opozore.

(Občni zbor »Slov. kršč. socialne zveze« se bode vršil v nedeljo 11. februarja ob polu 10. uri dopoldne v veliki dvorani »Katoliškega doma« v Ljubljani. Dnevni red: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo revizorjev. 5. Volitev odbora. 6. Predlogi. Opozarjamo na ta občni zbor vsa v »Zvezo« sprejeta društva. Posvetovanja bodo velevažna, zato je potrebno, da pošljejo na občni zbor svoje zastopnike, občnega zbora pa naj se tudi ljubljanski somišljeniki in somišljenice v najobilnejšem številu vdeležijo! Odbor.

(Občni zbor slov. katol. delavskega društva) vršil se je v nedeljo dne 28. jan. Iz obširnega poročila zapisničarjevega povzamemo sledeče: V polit. agitatoričnem oziru izpolnilo je društvo tudi v minolem letu svojo dolžnost. Priredilo je v Ljubljani 15 društvenih in 1 javni ljudski shod, izven Ljubljane pa 2 ljudska shoda in sicer v Trzinu in pri Devici Mariji v Polji. Lansko spomlad priredilo je društvo v Ljubljani akcijo za direktno in tajno volilno pravo v ljubljanski občinski zastop. Da brezvspešno, se razumi! Ponosno sme biti naše društvo na svojo preteklost. Kakor je povdarjal g. dr. Janez Ev. Krek na našem shodu dne 29. dec. v »Katol. domu«, oralo je naše društvo ledino na gospodarskem polju, in ravno tam je javno priznal, da šele po delu našega društva se je pričelo ljudstvo organizovati v društvih samopomoči. Mogočen duh katoliško demokratičen, ki preveva ljudstvo slovensko, in ki bode gotovo prinesel našemu milemu ljudstvu boljše prihodnost, da je ta duh našel tal v našem ljudstvu, zato ima ne malo zaslug naše društvo in društvo se bode v tem smislu tudi še naprej razvijalo in delovalo po svojih vodilnih načelih. Vse za vero, dom cesarja. Hvala gre tudi našemu krščansko-socialnemu časopisu, ki je o naših prireditvah vedno blagotno poročalo. Tudi »Narodu« smo hvaležni, ki se je včasih ob nas obregnil in nam vsem zabavo naredil. Znano je vže, da je prenehal list »Glasnik« kot samostojno izdajanje list in da izhaja sedaj kot priloga »Slovenskega lista« in da kot tak ostane in je smatrati našim oficijelnim glasilom »Glasnik« in s tem nastopi dolžnost vsakemu zaved-

variša Trefalta posnamemo: društvo imelo je v minolem letu 36548 gld. dohodkov in 36396 gld. stroškov, tedaj 152 gld. prebitka, vrednost inventarja 62780 gld. Tovarš Sedmak kot predsednik nadziralnega odbora poroča, da so računi v redu, in pojasnjuje o izključitvi odbornika Jeraja. Njegovo nespodobno obnašanje v društvu in zabavljanje proti našim svetim načelom bilo je povod izključbi. Vodijo nas načela, načela so nam vse, osebe so postranska stvar. Oseba se premeni, umre, a načela ostanejo. Sledila je na to volitev odbora in nadzorovalnega odbora. O tem poročamo, ko se odbora konstituirata. O premembi pravil poroča tovariš Moškerc. Ob ustanovitvi našega društva bila je društvu dvojna naloga: 1. biti politično društvo in 2. biti ob enem bolniška blagajna. Skušnja 5 let pokazala je, da obeh nalog društvo ne more v sedanjih razmerah zmagati. Če bi bilo pred 30 leti društvo s podporami ustanovljeno, bilo bi krasno se razvijalo. Pravila naj se premenijo v toliko, da se bolniška podpora odpravi, društvo bode naj samo politično agitatorično in mesečni prispevki naj se znižajo na 20 vinarjev (10 kr.) na mesec. Sprejeto. Na to predsednik še navdušuje člane k vztrajnosti in k pridni agitaciji za pridobitev novih članov. Z živijo klici prihodnosti društva zaključen je bil občni zbor, ki je nad dve uri trajal. Želeti je, da se vsi, ki so bili člani pa so prestali biti, ker niso redno vplačevali, zopet prigrase za vstop. Vstopnina je 50 vinarjev in je član lahko vsak polnoletni možki, samo da plača vsak mesec 20 vinarjev (10 kr.) in pa da stanuje na Kranjskem. Od 2. februarja naprej sprejemajo se člani vsak dan od 8. — 12. ure dopoldne in od 7. do 9. ure zvečer v društvenih prostorih »Katoliškega doma« na Turjaškem trgu in se nahajajo v pritličji na levo.

Telefonska in brzojavna poročila.

Gorica, 29. jan. Pri ožji volitvi je bil izvoljen državnim poslancem grof Alfred Coronini, ki je dobil 158 glasov. Dr. Stanič je ostal s 128 glasovi v manjšini.

Trst, 30. jan. Včeraj so se sešli tu laški državni in deželni poslanci ter njihovi zaup. iz Primorja. Na shodu se je sklepalo o jezikovnem vprašanju. Sklepi so ostali tajni. Predloženo se sklepi italijanskemu klubu.

Gradec, 30. jan. Tu se delajo priprave za shod, na katerem bodo govorili vsi poslanci Schönererjeve skupine.

Praga, 30. jan. Zopetna volitev župana se vrši v soboto zvečer.

Brno, 30. jan. V četrtek se zberu tu češki drž. in deželni poslanci moravski. Določili bodo svoje stališče napram češko-nemški spravi.

Dunaj, 30. jan. Transvalski poslanik Leyds biva v Berlinu na obisku pri Bülowu.

Rim, 30. jan. Kardinal Jakobini umira.

Vojska v Južni Afriki.

Poraz Bullerjeve armade pri Spionkopu je sedaj tudi oficijelno naznanjen; vrhovni poveljnik natske angleške armade je moral včeraj naznaniti, da se je umaknil sovražniku čez Tugelo, odkoder je bil pred nekaj dnevi prišel. Izjalovil se mu je jedini poskus, o katerem je trdil, da je ključ za osvoboditev Ladysmitha in njegove posadke. »Es gibt kein Zurück mehr!« zaklical je Buller svojim vojakom, ko je prekoračil Tugelo, hoteč s tem pokazati, da to podjetje gotovo ne izpodleti. Sedaj pa je mož hvaležen, da je našel sploh še kak »Zurück«, ker sicer bi se mu godilo še slabše.

O bitki sami Angleži ne povedo veliko, pač pa si je londonski vojni urad naročil neko poročilo iz »burskega tabora«, v katerem se mej vrsticami omenja velikega junštva angleških vojakov, ki so zmagovali na celi črti, dokler jih Buri niso prevarali in jim onemogočili poskus. V poročilu se govori tudi o ogromnih izgubah v burških vrstah, le s številkami si poročevalec ne upa na dan. Vse drugače se pa glasi brzojavka, ki je po kabelju preko New Jorka došla v London v soboto zvečer in ki se glasi: Bullerjev centrom in njegovo desno krilo sta 24. t. m. energično posegla v boj, da rešita Warrenovo divizijo iz njene stiske. Angleški napad se je pa izjalovil, ker so Buri razdvojili desno angl. krilo in razpršili Lyttlet

